

Merhabalar :)

Bugün Madrid'e geleli 1 ay oldu. Size sürecimden bahsedeyim.

2007'den bu yana tiyatroyla ilgileniyorum, eğitim alıyorum. Bi' pazar günü kurstayken hocam gelip İspanya'da 1 yıllık bi' tiyatro projesi olduğundan ve beni göndermek istediğinden bahsetti. EVS'ten konuştuk. Hemen alabileceğim bi' karar değildi ama yaklaşık 2 saat içinde gideceğimi söyledim ve hemen görüşmelere başladık. Benim için kolay olmayacaktı çünkü hiç İspanyolca bilmiyordum ve iyi bi İngilizce'ye de sahip değildim. Ve ailemden, sevdiklerimden hiç uzak kalmamıştım. Üniversitede de yanlarındaydım ve onlara çok düşkünüm. Eve gelir gelmez bahsettim. Önce tek başıma nasıl olacağına dair kaygıya düştüler ama benim için ne kadar iyi bi' fırsat olduğunun farkına varınca koşulsuz arkamda oldular.

Sürecim başladı. Hemen CV gönderdim. 2 gün içinde kabul edildiğime dair telefon açtılar. Sanırım seçilmemdeki şansım da daha önce Türkiye'de AB projesine katılmam ve YouthPass'a sahip olmamdı. İngilizce konuşmadığım için mail göndermelerini söyleyebildim ve o telefonda sonra çok utandım. İngilizce öğrenin arkadaşlar :) Gramer problemim yok ama kelime haznem pek geniş değil. Eğer İspanya'ya gelmeseydim bu yıl bi' kurstan eğitim almayı ve kurs aracılığıyla yurtdışında pekiştirmeyi istiyordum. Kısmet EVS'eymiş :) Kabul edildikten sonra İngilizce dersleri almaya başladım özel olarak. Neyse. İşlemler başladı. Gençtur ve Residui Teatro'ya göndermem gereken evrakları gönderdim. Pasaporta başvurdum, 2 gün sonra pasaportum elimdeydi. Vize için VFS Global'e başvurdum, randevu aldım. Vize evraklarımı tamamladım, randevumu bekliyordum. Herhangi sorunla karşılaşmamak için 3 kez aradığımı hatırlıyorum. Ve ancak 3. arayışında benim vizemin uzun dönem vizesi olduğu için direkt İspanya Başkonsolosluğu'ndan başvuru yapmam gerektiğini öğrenebildim. İzmir'de yaşıyordum ve İstanbul'a ya da Ankara'ya gitmem gerekiyordu. Ve randevu ancak 1 ay sonrasındaydı. Tanıdıklarım olduğu için İstanbul'a gitmeyi tercih ettim. Bu sırada İspanya biletimi de almıştım 1 Ocak için, çünkü vize başvurusunda bileti istediklerini duymuştum. Herhangi bi' eksik kalmasın diye konsolosluğun sitesinden gerekli evrakları araştırdım ama listeye rastlamadım. Sadece 'Evrakları eksiksiz tamamlayın' yazıyordu (Ya da ben bulamamıştım). VFS için hazırladığım evraklarla 21 Aralık günü konsolosluğa gittiğimde bambaşka evrak istekleriyle karşılaştım. Tamamlayabildiğim kadarını yarım saat içerisinde tamamladım, akşamına İzmir'e dönüşüm vardı ve eksik kalanlar için ertesi gün sabah 08.00'den 16.00'ya kadar uğraştıktan sonra kargoyla gönderebildim. (Eksik evrakları erkek arkadaşımın ablası elden teslim etti. Çünkü konsolosluk kargo kabul etmiyor.) Uzun dönem vizesi alacaklar ve benim gibi İstanbul ve Ankara dışında oturanlar için hatırlayabildiğim konsolosluk evrak listesini paylaşmak istiyorum.

- Davetiye
- Biometrik fotoğraf
- Nüfus ve pasaport fotokopisi (Pasaportun ilk 2 sayfasının fotokopisi gerekiyordu sanırım.)
- Sağlık raporu (Sağlık raporunda "2005 yılı Uluslararası Sağlık Tüzüğü'nde belirtilen, halkın sağlığı için tehlike arz edebilecek hastalıklardan hiçbirini taşımamaktadır." ibaresi zorunlu. Ve bunu yeminli tercümana ve notere onaylatıp, Apostil mührü damgalatmanız gerekiyor.)
- Öğrenci belgesi
- Sağlık sigortası
- Anne babanıza ait çalışma bilgisi (SGK maaş bordrosu, emekli belgesi vb.)
- Size ya da ailenize ait mülk bilgisi (tapu, ruhsat vb.)
- Gideceğiniz ülkede konaklama bilgileriniz
- Sizin üzerinize hesap bilgisi (Herhangi bi' durumda gideceğiniz yerde zorlanmamanız için hesabınızda para görmek istiyorlar)
- Sabıka kaydı (Yine yeminli tercümana ve notere onaylatıp, Apostil mührü damgalatmanız gerekiyor)

Bu arada konsolosluk biletinizle ilgilenmiyor. Ve bazı çalışanları zaten stresli olduğunuz bi' süreçte sinir bozucu davranabiliyor. Sabrınızı taşıracak kadar. Ama inanın buradaki kimse öyle değil :)

Araya Paskalya tatili, Noel girdi ve ben 1 Ocak'a yetişemeyeceğim diye stresli zamanlar geçirdim. Zira yetişmedi de, biletimi erteletmek ve bunun için ayrıca para ödemek durumunda kaldım. Zafer Bey bana "Vizeyi pasaportunda görmeden biletini alma" demişti ama almış bulunmuştum. Neyse, 3 hafta içerisinde vize çıktı, pasaportunuzu eve göndermiyorlar ya da bi' yakınına alamıyor. Bu yüzden teslim almak için tekrar İstanbul'a gittim. O gün Gençtur'da Zafer Bey'le de görüştük ve yolculuk öncesi son uyarıları konuştuk.

Yolculuk günü geldi. 4 saat 50 dakikalık uçuştan sonra Madrid'deydim. En büyük çekincem İspanya polisinin bana sorular sorması ve bagajımı kaybetmemdi çünkü derdimi anlatamam diye korkuyordum. Bunlar için kendimi anlatabileceğim kağıtlar hazırlamıştım İngilizce ve İspanyolca :) Ama hiç biri olmadı. Ev arkadaşım Denis (Fransız, erkek) beni havaalanında karşıladı, benim için hazırladığı "Bahar" yazılı ve kağıttan yaptığı uçağı yapıştırdığı kartonla; güleryüzüyle. Aç olup olmadığını sordu, aç olmadığını söyleyince önce eve gelip eşyalarımı bıraktık, sonrasında çalışacağım Residui Teatro'ya geldik. Diğer ev arkadaşım Irini'nin (Yunan, kız) kapıda beni öyle bi' kucaklayışı vardı ki, yıllardır görüşmediğim dostumla karşılaşmış

gibiydım. Zira Viviana'nın ve diğerk ekip arkadaşlarımda da öyle. Viviana görüşmelerimi yaptığım, tiyatrodaki bi' eğitmen. Kendimi evimde gibi hissetmemi söyledi tüm samimiyetiyle. Denis tiyatroyu bana gezdirdikten sonra istersem eve gidebileceğimi söylediler, Denis benim için bi kroki çizdi yalnız gidebileceğimi söyleyince. Tiyatroya giderken bi'kaç belirli nokta da vermişti zaten :) Eve dönerken markete uğrayıp yiyebileceğim poğaçaya, su filan aldım ve gelip uyudum. Ertesi gün kalkar kalkmaz eşyalarımı yerleştirdim. Odamdan getirdiğim objelerimi yerleştirdim, fotoğraflarımı dolabıma yapıştırdım (İzmir'deki odamda da böyleydi). Tüm bunlar benim buraya daha kolay alışmamda çok yardımcı oldu diye düşünüyorum. Sizi iyi hissettirecek bi'kaç nesne götürün yanınızda derim, bagajınız el verdiğince :)

Benim EVS sürecimde tek aksi giden şey vize oldu. Bunu da tecrübesizliğime veriyorum. Sorumsuzluk yapmadım araştırma boyunca ama eksik kalmış. VFS'nin de hatası olmadı değil tabii. Benim projem 1 yıllık olduğu için sanırım böyle oldu, daha kısa süreli projeler için Schengen vizesi yeterli oluyor ve bunu bulduğunuz yerden halledebilirsiniz, VFS'yle. Yine randevuyla çalışıyorlar tabii. Onun dışında sürece dair hem Türkiye'de hem burada her şey çok yolunda gelişti. Ailemden, dostlarımdan, erkek arkadaşımdan, sevdiklerimden ayrılmak zor olmadı değil elbet.

Benim şansım zaten ülkemde sevdiğim alanla buraya gelmiş olmam. İyi ev ve ekip arkadaşlarına sahip olmam. Kendimi kötü hissetmem izin vermiyorlar. Azıcık yüzüm düşse moral veriyorlar. İngilizce anlaşıyoruz, anlayamadığımız yerlerde Translate kullanıyoruz :) Çalışmalara katılıyorum, onlara yardım ediyorum. Belirli periyotlarla temizlememiz gereken yerleri temizliyoruz. Gitmem gereken yerlere Denis ya da İrini'yle gidiyordum, 2. haftamdan itibaren kendim gidebileceğimi söyleyip yalnız olarak metroyla başka yerlere gitmeye başladım. İlk denememde biraz zorlanıp ter döktüm çünkü aktarma yapmam gerekiyordu, ama sonucum başarılı oldu :) Tiyatro ve ev arası maksimum 10 dakikalık yürüyüş mesafesinde. Ev arkadaşlarımla çok iyi sohbet edemediğim halde aramızda çok güzel bi' bağ var. Birlikte yiyoruz, birbirimizi düşünerek hareket ediyoruz. Keyif alabiliyoruz vakitlerimizden..Market, manav, bakkal, kuaför, kırtasiye her şey elimin altında diyebilirim. Öyle çok pahalı ya da çok ucuz değil. (Zaten gelmeden önce adresim belli olduğundan, erkek arkadaşımınla internette sokağıma bakıp biraz gezinmiştik:) ) İnsanlar çok sıcak. Hiç tanımadığınız insanlarla yolda "Hola"laşıyorsunuz (Merhaba :) ) ve güleryüzlülükleri kendinizi sıcak hissettiriyor.

01-06 Şubat arası Ulusal Ajans'ın düzenlediği eğitime katılmak için başka bi' yere gitmem ve trenle yolculuk yapmam gerekiyordu. Denis'le istasyona kadar geldik, ben yanlış anlama sonucu yanlış trene binmişim. İstasyona geri dönüp, durumu anlatıp biletimi erteletmek durumunda kaldım. (Bunları Translate kullanarak yapıyorum, İspanyol insanı gerçekten yardımcı ve gerçekten hoşgörülü insanlar. Mesela diğerk treni de kaçırmamak için kalkacağı yeri güvenliğe sorduğumda beni neredeyse bineceğim yere kadar götürdü.) Diğerk gönüllüler saat 14.00 civarı orada oldular, ben 21.00 civarı. 2.5 saatlik tren yolculuğu sonrası vardım, gelip beni aldılar. Sizi mağdur etmiyorlar hiç bi' şekilde. Eğitimde diğerk gönüllülerle birlikte

oluyorsunuz. Biz 25 kişiydik. Her ülkeden insanlar var. İtalya, Fransa, Ukrayna, Makedonya, Almanya vs. EVS hakkında bilgiler veriliyor. Yaşadığınız sıkıntılar konuşuluyor. Aktiviteler yapılıyor. Süreç dolu dolu geçiyor ve sizin için her şey düşünülmüş. Plasencia diye Portekiz sınırlarında bi' yerdeydik. Özellikle son 2 gün çok güzeldi, çok güzel yerler gezdik.. Bu arada herkesin Türkiye merakı ve hikayesi var. Yemeklerimiz dillerinde ve ayrı bi' ilgileri var ülkemize dair :)

Eğitimden döndükten sonra İspanyolca derslerim başladı. Zaten eğitim öncesi 1 kez gitmiştim. Bu kez başka bi' yerde haftada 4 gün olmak üzere gidiyorum (Bu benim seçimimdi, haftada bi'kez seçeneği de var) Diğer yere de devam ediyorum ve aynı zamanda internet üzerinden aktif kurs da mevcut. Zaten kendimce ilk zamanlar temel şeylere kendim çalışıyordum. Bunların derslerde bana çok etkisi oluyor. İspanyolca ve İngilizce dil kartları da epey işe yarıyor.

Geçen günlerde EVS'te olan bi' arkadaşın raporunu okudum. Çalışacağı yeri tam olarak anlamadığından dolayı şu an biraz sıkıntılı olduğunu anladım. Bence hayatımızın 1 yılı çok önemli bi' süreç. Buralarda mutsuz olmaktansa ülkenizde kalıp hem kendinize hem hayatınıza çok daha önemli şeyler katabilirsiniz. Çünkü zor olmadığı kadar kolay da değil buralarda olmak.

Beklentinizi çok yüksek tutmadığınız sürece mutlu oluyorsunuz, daha çabuk alışıyorsunuz. EVS çok iyi bi' fırsat. Farklı kültür, farklı insanlar, farklı dil. Ve benim için farklı bi' tiyatro anlayışı... Bu sizin süreciniz, nasıl bakarsak öyle görüyoruz. Ben buradaki günlerimi unutmamak adına günlük tutuyorum. Fotoğraflıyorum.. Yıllar sonra bunların beni mutlu edeceğini düşünüyorum :)

Uzun bi'yazı yazdım, umarım okuyanlar sıkılmamışlardır. Umarım sürecinizden benim kadar keyif alırsınız. Ve umarım hepimiz için bu süreç en yararlı şekilde geçer.. Yolunuz buralara düşerse ulaşmak isterseniz buyurun gelin, misafirim olun. Türkiye'den getirdiğim Türk kahvem de var.. :)